

KONGL. STATSKONTORETS

SAMT

KONGL. MAJ:TS OCH RIKETS KAMMARRÄTTS

UNDERDÅNIGA UTLÅTANDE

ÖFVER

ETT INOM KONGL. FINANSDEPARTEMENTET UTARBETADT

FÖRSLAG

TILL

KUNGÖRELSE ANGÅENDE STÄMPELAFGIFTEN.

STOCKHOLM,
ISAAC MARCUS' BOKTRYCKERI-AKTIEBOLAG,
1882.

Stormäktigste, Allernådigste Konung!

Sedan, med anledning af Riksdagens i underdånig skrifvelse den 14 maj 1880 gjorda framställning om utarbetande och framläggande för Riksdagen, så snart ske kunde, af fullständigt förslag till ny förordning angående stämpelpappersafgiften, statsrådet och chefen för

finansdepartementet, efter dertill erhållet nådigt bemyndigande, åt särskilda komiterade uppdragit att uppgöra förslag till sådan förordning, hafva de sålunda utsedde komiterade under den 30 sistlidne augusti afgifvit underdånigt betänkande och förslag i ämnet; hvarefter statskontoret och kammarrätten genom nådig remiss fått sig anbefaldt att före detta års utgång till Eders Kongl. Maj:t inkomma med underdånigt utlåtande öfver komiterades förslag; och få kollegierna i anledning häraf underdånigst anföra följande:

Enligt hvad af Riksdagens ofvanomförmälda skrifvelse inhemtas, hade Riksdagens framställning om utarbetande af förslag till ny stämpelpappersförordning varit föranledd af den mindre tillfredsställande uppställningen af nu gällande förordning, och, på sätt komiterade förmält, hafva komiterade vid fullgörandet af sitt uppdrag, i öfverensstämmelse jemväl med statsrådets och chefens för finansdepartementet muntliga föreskrifter, såsom mål för sitt arbete uppställt, att utan väsentligare rubbningar af de grunder, enligt hvilka stämpelafgiften för närvarande utginge, uppbures och redovisades, söka åstadkomma öfverskådlighet och klarhet i författningens uppställning i förening med följdriktighet och tydlighet i dess särskilda bestämmelser.

Hvad härvid först angår den egentliga stämpeltariffens uppställning, så hafva komiterade förmält, hurusom vid granskning af stämpeltariffen i nu gällande förordning framginge, att denna tariff vore i saknad af den enhet och följdriktighet i uppställningen, som af en sådan tariff först och främst fordrades. Tariffen sönderföle nemligen i fyra underafdelningar, af hvilka den första och den andra, som handlade om stämpel å fullmakter, konstitutorialer, förordnanden och afsked, tydligen voro utbrutna specialrubriker från den tredje underafdelningen, hvilken handlade om stämpel dels å domar, utslag, resolutioner och andra dylika handlingar, som utfärdades af domstolar, embetsverk och myndigheter, dels ock till handlingar, som dit inlemnades eller derstädes företeddes, fastän för en sådan utbrytning eller för dessa båda underafdelningars särskiljande från hvarandra icke kunde uppletas annat skäl än den utförlighet, hvarmed dithörande taxerubriker blifvit behandlade. Den egentliga indelningsgrunden vore alltså att söka uti den åtskilnad, som kunde förefinnas mellan den tredje och fjerde afdelningen, hvilken sednare handlade om stämpel till åtskilliga skrifter och handlingar, som dermed skola förses, utan annan förändring af beloppet, hvarhelst de företeddes eller utgäfves, än i afseende å boupp-teckningar. Af lydelsen af rubriken till sistnämnde afdelning framginge, att denna åtskilnad låge deruti, att beloppet af stämpeln till de handlingar, som under tredje afdelningen omförmäldes, vore vexlande efter

den myndighet, hvarest desamma företeddes eller utgäfves, hvaremot de under fjärde afdelningen hänförda handlingar skulle oberoende här af draga stämpel till lika belopp; men oafsedt att denna indelning så litet kunnat i författningen vidhållas, att i sjelfva rubriken till sistnämnda afdelning måst göras undantag för ett visst slags handlingar, funnos dessutom i samma afdelning upptagna dels vidare andra handlingar, hvilka drogo stämpel till olika belopp efter den myndighet, hvarifrån de utgäfves, dels ock sådane handlingar, hvilka borde stämpelbeläggas oberoende deraf, huruvida de vid offentlig myndighet uppvisades eller icke. Af detta förhållande hade ock vållats, att ändamålet med indelningen i väsentlig mån förfelats, i det upplysning om stämpelsatsen å en handling icke kunnat med någon trygghet sökas under någon bestämd rubrik, utan varit att vinna allenast medelst genomgående af tariffen i dess helhet, hvartill ock komme, på sätt komiterade vidare anmärkt, bland olägenheterna af stämpeltariffens nuvarande uppställning den icke minsta, att samtliga undantagen från stämpelskyldigheten i en öofverskådlig följd upptoges i en särskild §.

I stämpelskatten, sådan den faktiskt bestode såväl i Sverige som i öfriga länder, kunde särskiljas tvenne element af sinsemellan ganska väsentliga skiljaktigheter, i det vid vissa stämpelsatser skatteelementet trädde i bakgrunden och afgiften hufvudsakligen iklädde sig egenskapen af ersättning till staten för af honom den enskilde direkt lemnade tjänster, medan åter vid andra, der antingen alldeles icke någon sådan af staten lemnad tjänst förekomme eller ock afgiftens belopp icke stode i förhållande till tjänstens storlek, alla kännemärken på en verklig skatt — en skatt på transaktioner — förefunnes. På grund såväl här af som ock af den, vid en granskning af nu gällande stämpeltariff, framträdande väsentliga skilnaden mellan de båda kategorierna af stämpelpligtiga handlingar, att, medan enligt nämnde tariff stämpelskyldigheten för expeditioner från och inlagor till offentliga myndigheter vore regel och stämpelfriheten undantag, förhållandet vid öfriga handlingar vore omvänt, hafva komiterade funnit sig böra föreslå stämpeltariffens indelning i tvenne afdelningar, den ena för handlingar af förstnämnda slag i två underafdelningar, nämligen en för expeditioner och en för inlagor, och den andra för de stämpelsatser, som innefattade beskattning af transaktioner. Uti tariffen för expeditioner skulle, så vidt ske kunde, stämpelsatserna och stämpelbefrielserna i fortlöpande bokstafs följd sammanföras, med den inskränkning allenast, att fortfarande utom tariffen meddelades särskilda bestämmelser rörande sådana stämpelbefrielser, som voro af subjektiv art eller afsåge, icke vissa speciella slag af handlingar, utan

samtliga handlingar i vissa slag af mål och ärenden. Den andra afdelningen af tariffen åter skulle inskränka sig till ett angifvande af de stämpelpligtige handlingarne, med iakttagande dervid att bestämmelserna om de undantag från stämpelskyldigheten, som kunde förekomma, allt efter undantagens beskaffenhet antingen inrymdes under de särskilda tariffrubriker, hvilka af dem afsåges, eller ock särskildt för sig upptoges.

De sålunda angifna grunder för uppställande af stämpeltariffen hafva kollegierna funnit vara af beskaffenhet att leda till lätt öfverskådlighet af och klarhet i bestämmelserna om stämpelpligtighet och stämpelfrihet, och kollegierna hemställa alltså i underdånighet, att den af komiterade efter dessa grunder föreslagna uppställning af tariffen måtte i nåder godkännas.

I afseende å stämpelförordningens allmänna uppställning hafva komiterade, beträffande rubrikerna till de båda hufvudafdelningar, uti hvilka tariffen borde fördelas, vidare förmält, att, då den första afdelningen borde afhandla expeditioner från och inlagor till offentliga myndigheter, fråga kunde uppstå derom, huruvida under begreppet »offentliga myndigheter» borde innefattas både statsmyndigheter och kommunala myndigheter eller endast de förra. Af de i §§ 5 och 7 af nu gällande stämpelförordning meddelade stadganden framginge otvetydigt, att stämpel icke kunde ifrågakomma till utgörande vid kommunala myndigheter å landet. Hvad förhållandet i städer och köpingar beträffade, syntes en viss motsägelse i omförmälda stadganden förefinnas så till vida, som det icke kunde förnekas, att de delegationer, åt hvilka i städer och köpingar den kommunala administrationen vore anförtrodd, fölle under den i § 5 förekommande omfattande rubriken: »styrelser samt öfriga verk och myndigheter»; men då genom den i § 7 af gällande stämpelförordning medgifna stämpelfrihet för protokoll hos kommunalstyrelse i stad och å landet uttalats en bestämd grundsats, hvilken endast i afseende på vissa delegationer af kommunalstyrelsen i stad och köping blifvit fördunklad genom de i § 5 förekommande orden: »magistrater och andra styrelser samt öfriga verk och myndigheter i städer och köpingar», hafva komiterade på anförda skäl ansett nyssnämnda grundsats böra fullständigt genomföras och i öfverensstämmelse härmed affattat rubriken till art. I sålunda, att den afsåge stämpel allenast på expeditioner från och inlagor till *statsmyndigheter*, och hafva komiterade slutligen föreslagit, att, då samtliga rättsförhållanden, hvilka utgjorde föremål för de uti art. II afsedda handlingar, kunde hänföras under endera af kategorierna: öfverlåtelse af egande- eller nyttjanderätt, öfvergång af egendom genom dödsfall, förskrifning af penningar

eller penningars värde, artikelns rubrik måtte i öfverensstämmelse härmed affattas.

Vid hvad komiterade sålunda föreslagit hafva kollegierna icke funnit någon anledning till anmärkning.

Kollegierna öfvergå härefter till granskning af de i författningsförslaget intagna särskilda bestämmelser.

§ 1.

Denna § innefattar förteckning å de myndigheter, vid hvilka utgörande af stämpel kan ifrågakomma, och äro dessa myndigheter, i likhet med hvad som i nu gällande stämpelförordning eger rum, fördelade i sex afdelningar. Till grund för myndigheternas indelning i särskilda afdelningar hade, på sätt komiterade förmält, ursprungligen legat myndigheternas värdighet. De i senare tider för en mängd embetsverk och myndigheter vidtagna löneregleringarne, vid hvilka den förut utgående expeditionslösen till större eller mindre del utbytts mot stämpelafgifter, hade emellertid vållat betydliga rubbningar i den efter berörda grund uppgjorda indelningen, hvarigenom såväl embetsverkens gruppering som stämpelsatsernas deraf beroende belopp kommit att förete en ganska brokig bild, hvilken, betraktad utan sammanhang med frågan om expeditionslösen, måste synas behäftad med stora godtyckligheter. En förenkling af tariffen i anförda hänseende vore väl, enligt komiterades åsigt, högeligen önskvärd, men då en sådan åtgärd skulle innebära ett mer eller mindre fullständigt upphäfvande af de anordningar i fråga om expeditionslösens utbytande mot stämpelafgifter, hvilka utgjort väsentliga förutsättningar för flera af de under senare åren genomförda löneregleringar, hafva komiterade icke ansett sig böra föreslå en sådan förändring, helst uppgifter icke stode att erhålla angående de belopp, hvartill stämpelafgifterna för vissa de viktigaste bland de stämpelpligtige handlingarne vid olika embetsverk under de senare åren uppgått. Komiterade, som därför inskränkt sig till ett uttalande af sin åsigt om önskvärdheten deraf, att tariffen för expeditioner från statsmyndigheterna måtte, då omständigheterna sådant medgäfv, bringas till en mera förenklad och följdriktig affattning, hafva emellertid ansett en härmed sammanhängande oegentlighet af mera fristående beskaffenhet nu kunna och böra afhjelpas.

Uti nådiga cirkuläret den 9 november 1860 punkt 1:o vore nämligen, såsom vilkor för åtnjutande af de vid 1859—60 årens riksdag beviljade löneförhöjningar, stadgadt, bland annat, att löntagare, så vidt de tillhörde rikets kollegier, icke skulle åtnjuta sportler af lösen för

verkens utgående expeditioner — hvarmed dock diariebevis och afskrifter icke förstodes — utan att sportlerna skulle årligen redovisas till kronan och aflemnas till statskontoret emot provision af sex procent utaf de influtna beloppen. I sammanhang med den för kammarkollegium och kammarrätten år 1879 verkställda lönereglering blef förklaradt, att den till statsverket ingående lösen för dessa embetsverks expeditioner skulle upphöra att utgå, men vid öfriga embetsverk, hvilka vore eller varit att hänföra till rikets kollegier, eller blifvit från embetsverk af sådan egenskap utbrutne, inginge alltjemt, med ofvan nämnda undantag, expeditionslösen till statsverket; och enahanda vore, på grund af särskilda nådiga föreskrifter, förhållandet vid fångvårdsstyrelsen, skogsstyrelsen, generallandtmäterikontoret och justeringsstyrelsen, hvarförutan vore i nåder föreskrifvet, att lösen för generalpoststyrelsens expeditioner skulle ingå till postkassan, och således medelbart till statsverket. För flertalet expeditioner från nu omförmälda embetsverk erlades alltså två särskilda till statsverket ingående afgifter, af hvilka den ena redovisades genom stämplor och den andra medelst särskildt förda räkenskaper. För undvikande af denna olägenhet hafva komiterade föreslagit, att den till statsverket ingående expeditionslösen måtte utbytas mot stämpelafgifter, hvilket utbyte dock skulle afse endast den lösen, som funnes påbjuden i nådiga förordningen om expeditionslösen den 30 november 1855 samt i de senare författningar, som till nämnde förordning meddelat tillägg, eller deruti gjort ändring. Då emellertid ett aritmetiskt noggrant utbyte af berörda lösen mot stämpel icke kunde ega rum utan införande i art. I af två nya afdelningar, men det redan nu betydliga antalet afdelningar icke borde utan trängande nödvändighet ytterligare ökas, hafva komiterade till ändamålets vinnande föreslagit förhöjning af stämpelsatserna för fjerde afdelningen så, att dessa komme att i allmänhet motsvara sammanlagda beloppet af nu utgående lösen och stämpel, samt en sådan förändrad gruppering af myndigheterna, att i den fjerde afdelningen endast komme att kvarstå sådana myndigheter, vid hvilka lösen inginge till statsverket.

En förminskning af det stora antal afdelningar, hvari myndigheterna, i afseende på stämpeln till utgifna och ingifna handlingar, äro indelade vore, enligt kollegiernas åsigt, synnerligen önskvärd, men, med hänsyn till det, på sätt komiterade förmält, nära sammanhanget emellan expeditionslösen och stämpelafgiften och de anordningar till den förres utbyte mot stämpel, som under de senare åren vidtagits, torde en dylik förenkling icke kunna vidtagas utan väsentliga rubbningar i de grunder, hvarefter stämpelafgiften nu utgår.

I afseende å debitering och redovisning af de särskilda afgifter,

som i form af lösen och stämpel vid vissa myndigheter ingå till statsverket, skulle en väsentlig förenkling ernås genom det af komiterade föreslagna utbytet af denna lösen mot stämpel, och få kollegierna derfor detta förslag till nådigt bifall förorda, med tillkännagifvande tillika, att kollegierna icke funnit någon anledning till anmärkning mot det föreslagna sättet för förändringens genomförande.

Vidare hafva komiterade i afseende å förteckningen å embetsverken föreslagit, dels öfverflyttning af kammarkollegium och kammarrätten från femte till fjerde afdelningen, dels hänförande till första afdelningen af akademkanslersembeten, direktionen för serafimerlazarettet och icke särskildt uppräknade, af Kongl. Maj:t tillsatta myndigheter, dels förändrad redaktion af åtskilliga rubriker under nyssnämnda afdelning och dels upptagande å förteckningen af åtskilliga myndigheter, som förut ej varit å denna förteckning införda men, till följd af tariffens förändrade uppställning, funnits böra der upptagas; emot hvilket allt kollegierna icke funnit något att erinra.

§ 2.

Förslaget att, i öfverrensstämmelse med hvad som i expeditionstaxan egt rum, i stämpelförordningen införa stadgande, huru förhållas bör med stämpel till handlingar, som af de vid de särskilda myndigheterna anstälde embets- och tjänstemän å tjänstens vägnar, men i eget namn, utfärdas, torde vinna nådigt godkännande.

§ 3.

Vid granskning af den i denna § intagna stämpeltariff för expeditioner från och inlagor till offentliga myndigheter, hafva de föreslagna bestämmelserna endast i nedannämnda hänseende funnits påkalla yttrande af kollegierna.

Under rubriken *bevis* äro uppräknade alla de slags bevis, för hvilka stadganden om stämpelskyldighet eller stämpelfrihet äro erforderliga; hvarförutan i tariffen upptagits särskilda rubriker för *gravationsbevis*, *vederhäftighetsbevis* och *prestbevis* med hänvisning vid hvar och en af dessa rubriker till rubriken *bevis*. För fullständighetens skull anse kollegierna, att i tariffen bör upptagas en särskild rubrik för *diariibevis* likaledes med hänvisning till rubriken *bevis*, äfvensom att *protester*, som notarii publici utgifva och för hvilka gällande stämpelsatsen, 50 öre, är lika med den som utgöres för »annat bevis», utgifvet från de i första

afdelningen upptagna myndigheter, böra på enahanda sätt i tariffen upptagas.

Enligt hvad kollegierna inhemtat, utfärdas af medicinalstyrelsen åt farmacie studiosus, som aflagt af styrelsen godkänd provisors- och apotekarexamen, öppet bref eller s. k. diplom att vara provisor med de rättigheter och skyldigheter, som, enligt lag och gällande föreskrifter, honom i sådan egenskap tillkomma. För detta diplom erläggas lösen, 3 kronor, och stämpelafgift 1 krona. Föreskrift om stämpel å dylika diplom torde i stämpelförordningen intagas, och hemställa kollegierna, att i tariffen måtte införas rubrik för *diplom att vara provisor* och vid denna rubrik, i kolumnen för fjerde afdelningen, utföras en stämpelafgift, motsvarande sammanlagda beloppet af den för dylik handling nu utgående lösen och stämpel, eller 4 kronor.

Stämpeln för *fribref* utgör för närvarande 50 öre, och den för sådan handling, enligt expeditionstaxan, nu utgående lösen, nemligen för fartyg af till och med 50 ton 3 kronor,
 öfver 50 " 100 " 4 "
 " 100 " 200 " 6 "
 " 200 9 "

är, enligt förslaget, utbytt mot stämpel, dervid de särskilda stämpelsatserna ansetts böra afjemas till respektive 4, 5, 7 och 10 kronor. Vid redaktionen af tariffen hafva emellertid uppenbart genom förbiseende utförts förstnämnda belopp af lösen i stället för de af komiterade lämplige ansedde stämpelsatserna, hvilket kollegierna skolat till rättelse anmärka.

De af komiterade föreslagna förändringar i nu gällande bestämmelser i fråga om stämpel till fullmakter, konstitutioraler, förordnanden och andra handlingar, hvarigenom embeten och tjänster tillsättas, hafva kollegierna så mycket heldre funnit sig böra till nådigt bifall förorda, som derigenom åvägbringats väsentliga, af behovet påkallade förenklingar i de synnerligen vidlyftiga föreskrifter, som i nu gällande stämpelförordning i ämnet meddelats. Hvad särskildt angår förslagen derom,

att den särskilda stämpel af 6 kronor, hvarmed af Kongl. Maj:t utfärdade fullmakter och så vidare jemlikt § 3 i gällande stämpelförordning böra, utöfver stämpeln till en procent å lönen, förses, måtte upphöra; samt

att grunderna för utgörande af den allmänna fullmaktsstämpeln måtte tillämpas äfven å den afgift, som, i stället för de tillföre till Vadstena krigsmanshuskassa samt amiralitets-krigsmanskassan vid befordringar och transporter erlagda så kallade advancementspenningar eller befordringsafgifter, enligt §§ 3 och 4 i nu gällande stämpelförordning

skall ega rum för handlingar af ifrågavarande slag, och att således stämpeln för fullmakter i allmänhet höjes från 1 till 2 procent äfvensom stämpeln för karaktersfullmakter underkastas en motsvarande förhöjning, nämligen för den, som är eller varit i allmän tjänst, från 15 till 16 procent och för annan från 65 till 66 procent;

så, om än någon förlust, på sätt komiterade förmält, kan härigenom för statsverket uppkomma, anse dock kollegierna denna förlust icke kunna blifva af sådan betydighet, att densamma, med hänsyn till de väsentliga förenklingar, som genom förändringarne ernås, må finnas utgöra hinder för godkännande af hvad i detta afseende föreslagits.

I afseende å rubriken *fullmakt, annan, å embete eller tjänst* få kollegierna erinra, att, då aflöningen numera flerstädes är fördelad i lön och tjänstgöringspenningar och stämpel skall beräknas å aflöningen i dess helhet, de i rubriken förekommande orden "lön" och "löneskillnaden" böra utbytas mot orden "aflöning" och "skillnaden i aflöningen".

Vid rubriken *stämmning* torde, i händelse förslaget om kammarrättens öfverflyttande till fjerde afdelningen vinner nädigt bifall, böra under denna afdelning införas en stämpelsats af 3 kronor.

Angående de i tariffen upptagne i nu gällande stämpelförordning ej förekommande rubrikerna *afflyttningsbetyg* för sjömän, *afskrift* af landtmätares förrättningshandling, *apoteksprivilegium*, *bevis* af läkare och af landtmätare, *fullmakt* för riksdagsman, *motbok* för sjömän, *tullpass* för inrikes sjöfart, *protokoll* öfver annan besigtning, värdering, utmätning, qvarstad eller annan dylik förrättning, *sjöfartsbok*, *skeppsdagbok* samt skriftlig *underrättelse* eller uppgift rörande utmätning, som af utmätningssman meddelas galdenär, har någon anledning till anmärkning ej förekommit.

Ej heller hafva kollegierna funnit något att erinra mot de af komiterade föreslagna förändringar i syfte att bereda vidsträcktare tillämpning åt gällande föreskrifter om stämpelpligtighet eller stämpelfrihet för *afskrifter*, *bevis*, *landtmätares förrättningshandling*, *slutsedel*, samt *protokoll* angående förmyndare.

Förutom de förändringar i stämpelsatserna, som äro en följd af lösens utbytande mot stämpel vid fjerde afdelningens myndigheter, hafva nya eller förändrade stämpelsatser utförts vid rubrikerne för *burbref*, *protokoll*, annat; *resolution*, *tillståndsbrief* och *utslag*; och hafva kollegierna ej funnit anledning till erinran mot de af komiterade här för andragna grunder.

Enligt gällande stämpelförordning är *anordning* fri från stämpel och torde, i öfverensstämmelse med städse iakttagen praxis, stämpelfrihet äfven böra tillförsäkras ansökning om utbekommande af anord-

ning och bestämmelse derom införas i tariffens afdelning för inlagor. Besvärsskrifter i anordningsmål åter hafva alltid belagts med stämpel, och då skäl ej förefinnes att härutinnan göra ändring, torde, i händelse uttryckligt stadgande om stämpelfrihet för ansökningar i dylika mål, på sätt kollegierna föreslagit, blifver meddeladt, till rubriken, "*besvärsskrift lika med ansökning*" fogas den bestämmelse, att besvärsskrift i anordningsmål skall stämpelbeläggas i likhet med hvad för "*annan ansökning*" är stadgadt.

§§ 4 och 5.

De i dessa §§, till iakttagande i afseende på stämpel till fullmakter och andra handlingar, genom hvilka embeten eller tjänster tillsätts, upptagna bestämmelser, af hvilka de i punkterna 1, 2, 3, 5 och 6 af § 4 och i § 5 motsvaras af i dylikt hänseende uti §§ 3 och 4 samt § 8 punkterna 11 och 14 af nu gällande stämpelförordning meddelade föreskrifter, hafva icke gifvit anledning till anmärkning.

§ 6.

Enligt hvad ofvan förmälts, hafva komiterade föreslagit förändrad grund för beräkningen af krigsmanskassestämpeln till fullmakter med flere handlingar. I sammanhang härmed är af komiterade förmäldt, hurusom, enligt äldre föreskrifter, dels "alla betjente, som under bergskollegium lyda och der sina fullmakter undfå, de i krigsmanshusförfattningarne stadgade krigsmanshusafgifter till bergskollegii armbösser erlägga"; dels avancementspenningarne af alla löner, som borgmästare och råd samt stadens betjente i Stockholm efter staten undfinge, äro anslagna till stora barnhuset i Stockholm, dels ock avancementspenningarne af Göteborgs stads betjente erlades till Göteborgs hospital; och då ett åläggande för dessa tjänstemän, som sålunda till vissa inrättningar utgjorde en mot krigsmanskassestämpeln svarande afgift, att utgöra fullmaktsstämpel till lika belopp med öfriga stater skulle innebära en viss obillighet, hafva komiterade, under uttalande af önskvärdheten deraf, att de till nämnda inrättningar utgående afgifter måtte mot ersättning af bestämda statsanslag indragas till statsverket och derefter utbytas mot förhöjda stämpelafgifter å vederbörande fullmakter, i författningsförslaget infört ett stadgande att, så länge afgifterna till nyssnämnda inrättning fortfarande utginge, tjänstemännen vid de ifrågasvarande staterna skulle utgöra den allmänna fullmaktsstämpeln med allenast en procent.

Beträffande denna framställning få kollegierna allenast, i afseende å den afgift, som af Göteborgs stads tjenstemän skulle erläggas till stadens hospital, underdånigst erinra, hurusom i nådiga brefvet den 12 maj 1876 förordnats, att, mot det att till hospitals underhåll å rikstatens åttonde hufvudtitel uppfördes ett förslagsanslag af 450,000 kronor, de dittills af statsmedel såväl direkt som i ersättning för indragna räntor och kronotiondeanslag beviljade anslag till hospitalen från och med år 1877 upphört att vidare utgå. I följd häraf torde beviljandet af särskildt ersättningsanslag för den inkomst, som i förevarande hänseende må hafva Göteborgs hospital tillkommit, icke böra ifrågasättas. På det något hinder för tillämpning af de för stämpelbeläggning af fullmakter i allmänhet föreslagna grunderna emellertid icke må förefinnas i afseende å fullmakter för Göteborgs stads tjenstemän, hemställa kollegierna i underdånighet, att den i kongl. brefvet den 19 oktober 1695, på sätt komiterade förmält, meddelade föreskrift om avancementspenningarnes erläggande af Göteborgs stads betjente till stadens hospital måtte i nåder förklaras icke vidare vara gällande, hvarefter något undantagsstadgande, på sätt föreslaget blifvit, i afseende å stämpel å nyssnämnda fullmakter icke varder erforderligt.

§ 7.

I denna § är intaget ett stadgande, motsvarande det i sista punkten af § 5 i nu gällande stämpelförordning förekommande; och har någon ändring deri icke varit af behovet påkallad.

§ 8.

Pensionskassor och fromma stiftelser åtnjuta för närvarande stämpelfrihet i alla dem rörande mål. Då omfånget af uttrycket "fromma stiftelser" vore särdeles obestämdt och, fattadt i sin vidsträcktaste bemärkelse, kunde föranleda anspråk på stämpelfrihet för inrättningar äfven af den mest enskilda beskaffenhet, och enahanda förhållande kunde förekomma jemväl i fråga om pensionskassor, hafva komiterade inskränkt stämpelfriheten till sådane institutioner af ifrågavarande slag, hvilkas reglementen blifvit af Kongl. Maj:t fastställda.

Detta förslag hafva kollegierna ansett sig icke böra biträda. Flere inrättningar af ifrågavarande slag torde finnas, hvilka ej hafva af Kongl. Maj:t fastställda reglementen, men det oaktadt utöfva en för det allmänna nyttig verksamhet, med hänsyn hvartill de ock billigtvis böra

fortfarande åtnjuta den stämpelfrihet, de hittills, i likhet med de i komiterades förslag afsedda dylika institutioner, haft sig medgifven.

Emot det föreslagna stadgandet, att frihet från stämpel skall ega rum i ärenden, som angå påförande, debitering, afskrifning eller restitution af kronoutskylder, har icke varit annat att erinra än att, i stället för ordet "påförande", böra inflyta orden "taxering så ock i frågor rörande".

§ 9.

I den föreslagna tariffen för de stämpelsatser, som innefatta beskattning af transaktioner, äro införda nya rubriker med bestämmelser om stämpelpligtighet för afhandling om *afkomst eller annan förmån af fast egendom, bodmeribref, fångeshandling å förvärf af fast egendom* i enlighet med gällande författningar om jords eller lägenhets afstående för allmänt behof eller om afledning af vatten, afhandlingar om *jordafsöndring, lifränta och servitutsaftal*, samt för bref eller resolution å *skattelösen af kronojord*.

Stadgandena i gällande stämpelförordning om stämpel till afhandling om köp af skepp, fartyg och båtar samt om stämpelfrihet för skuldebref å belopp ej uppgående till 500 kronor äro deremot i förslaget uteslutne.

I öfrigt äro vid rubrikerna *bouppteckning, försäkringsbref, köp, nyttjanderätt af fast egendom, skogsafverkning* samt *öfverlåtelse af kronohemman* eller *skattlagdt kronobygge* föreslagna åtskilliga förändringar i nu gällande bestämmelser. Kollegierna hafva icke funnit hvad under denna § förekommit till annan erinran föranleda än att, då i förslagets 16 och 17 §§ äro, till iakttagande vid stämpelbeläggning af skuldebref, meddelade särskilda stadganden, under rubriken *skuldebref* bör införas hänvisning till dessa §§.

§ 10.

Denna §, hvori äro sammanförda bestämmelser om beräkningen af fast egendoms värde i och för stämpelafgiftens utgörande, har icke gifvit anledning till anmärkning.

§ 11.

I denna § är förslaget, huru stämpel till afhandling om nyttjanderätt till fast egendom skall beräknas, då afgälden är bestämd att

under olika år af legotiden utgå med olika belopp, hvarförutan i densamma införts, med åtskilliga förändringar i redaktionen, föreskrifterna i gällande stämpelförordning om stämpelafgifts beräkning, då i afgälden ingå persedlar eller tjänstbarheter samt om utgörande af ytterligare dylik afgift å förhöjning i afgäld, som egt rum efter det afhandling om nyttjanderätt varit inför domstol företedd. Härvid hafva kollegierna ej funnit anledning till erinran.

§ 12.

Ej eller vid denna §, innefattande bestämmelse om hvad iakttagas bör vid beräkning af stämpel till afhandling om lifränta, har någon anmärkning förekommit.

§ 13.

I denna § är intaget det i 5:e punkten af kongl. cirkulärbrevet den 11 februari 1847 förekommande stadgande om sättet för stämpelafgiftens utgörande, då fast egendom, belägen inom särskilda domstolars områden, blifvit upplåten under egande- eller nyttjanderätt genom *en* handling, hvarå lagfart eller inteckning sökes.

§§ 14, 15.

De under dessa §§ intagna stadganden äro hemtade från §§ 6 och 8 i gällande stämpelförordning.

§§ 16, 17, 18.

Dessa §§ innefatta dels af komiterade föreslagna bestämmelser i fråga om stämpel i vissa fall å handling, hvilken för vinnande af lagfart, inteckning eller betalning företes, äfvensom å afskrift af dylik handling, dels från gällande stämpelförordning hemtadt stadgande om befrielse för kronan från stämpelafgift enligt art. II; och hafva kollegierna ej funnit något att härvid erinra.

§ 19.

Uti denna § är infördt stadgande om de slag af stämplor, som skola vara att tillgå.

Då de beläggningsstämplor, hvilka enligt kongl. kungörelsen den

14 maj 1880 förfärdigas, i storlek endast obetydligt skiljde sig från vaxel- och anvisningsstämplarne, hafva komiterade ansett sistnämnde särskilda stämplat ej vidare behöfliga och förthy uteslutit stadgandet om deras tillhandahållande.

I anledning häraf hafva kollegierna ansett sig böra underdånigst erinra, dels att genom begagnandet af särskilda vaxel- och anvisningsstämplar tillfälle hittills varit beredt att vinna kännedom om den inkomst, som genom stämpel å vaxlar och anvisningar inflyter; dels ock att de brukliga vaxel- och anvisningsstämplarne, i olikhet med de enkla beläggingsstämplarne, hvartill Eders Kongl. Maj:t den 31 maj 1878 fastställt ritningar, tydligt utvisa, att desamma böra makuleras äfvensom sättet hvarpå makuleringen skall ega rum, hvilken anordning varit påkallad deraf, att för underlåtenhet utaf utgifvare af vaxel eller anvisning att på föreskrifvet sätt makulera dithörande stämpel är stadgadt särskildt ansvar.

§§ 20—28.

Med åtskilliga förändringar i redaktionen äro i dessa §§ införda de i gällande stämpelförordnings 8, 9 och 10 §§ meddelade föreskrifter angående stämplatnes tillhandahållande; hvarförutan särskildt under § 25 af komiterade föreslagits ett stadgande om ordningen för försäljningsmans entledigande.

Kollegierna hafva ej härvid något att erinra.

§ 29.

Uti nu gällande bestämmelser om utbyte af makulerade stämplat är annan förändring i förslaget ej vidtagen, än att deri icke upptagits stadgandet i § 12 mom. 1 p. 2 af stämpelförordningen om utbyte af stämpelpapper, hvarmed skuldsedlar till låns erhållande ur riksbanken eller publika kassor varit belagda, och anse kollegierna den af komiterade sålunda vidtagna åtgärd vara på goda skäl grundad.

Enligt iakttagen praxis hafva de tjenstemän i statsdepartementen, som haft till åliggande att förse utgående expeditioner med stämpelpapper, fått, då vederbörande ej utlöst expedition och fråga ej varit om sådan expedition, därför tjenstemännen sjelfva egt uppbära lösen, såsom för diariibevis eller afskrifter — utbyta det till expeditioner använda stämpelpapperet, utan erläggande af den eljest stadgade makuleringsafgiften, och hemställa kollegierna underdånigst, att hvad sålunda egt rum i fråga om vissa tjenstemän måtte genom uttryckligt stadgande förklaras böra gälla för alla tjenstemän, hvilka skola ansvara därför, att expedition i vederbörlig ordning förses med stämpel.

§§ 30—35.

I fråga om tillsyn å stämpelafgiftens utgörande äro i dessa §§ införda bestämmelser hemtade från gällande stämpelförordning § 8 mom. 2., nådiga kungörelsen den 15 maj 1846, punkterna 2 och 3, samt nådiga cirkulärbrevet den 11 februari 1847, punkterna 4, 6 och 7, hvarjemte komiterade under § 31 föreslagit, att handling ej må af embets- eller tjänsteman mottagas, när handlingen icke är behörigen försedd med stämpel, och felande stämpelbeloppet ej genast efter erhållen tillsägelse erlägges.

Vid granskning häraf har någon anmärkning ej förekommit.

§§ 36—44.

Mot de, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med §§ 10, 11, 12 och 13 i gällande stämpelförordning, föreslagna stadganden om uppbörd och redovisning hafva kollegierna endast bort erinra,

dels att det under § 39 införda stadgande, att, innan afskrifning af makulerade stämplars beviljats, dessa stämplars skola i räkenskapen upptagas såsom behållning, bör uteslutas såsom obehöfligt;

dels att det i gällande stämpelförordning § 13 mom. 2 meddelade stadgande om upprättandet hos statskontoret och öfverlemandet till kammarrätten af generalräkning öfver stämpelkassörens samt försäljningsmännens i Stockholm redogörelser bör i förslaget införas och upptagas under § 41.

§§ 45—52.

Beträffande de föreslagna stadgandena om ansvar för öfverträdelse af stämpelförfattningen, få kollegierna underdånigst tillkännagifva, att kollegierna icke funnit anledning till anmärkning mot dessa delvis från §§ 14, 15 och 16 i gällande stämpelförordning hemtade stadganden; dock hafva kollegierna ansett den i 15 § 3 mom. af gällande stämpelförordning förekommande bestämmelse om anmälan hos vederbörande myndighet af åtal, som mot försäljningsman i och för denna befattning anställes, äfven böra i förslaget införas, och hemställa alltså, att samma bestämmelse måtte såsom en särskild punkt under § 48 införas.

Derest komiterades förslag om expeditionslösens utbytande mot stämpel vid de embetsverk, der den förra ingår till statsverket, vunne godkännande, erfordras, på sätt komiterade förmält, särskild föreskrift om upphörande af denna lösen.

Beträffande komiterades förslag om beredande af ersättning till vederbörande tjänstemän för förlusten af dem hittills tillkommande provision af 6 procent å aflevererad expeditionslösen, hafva kollegierna icke något att erinra.

Då de i kongl. kungörelsen den 15 maj 1846, angående särskilda kontrollbestämmelser i afseende på karteringen af vissa handlingar, hvilka i förhållande till värdet böra med stämplat papper förses, och i kongl. cirkulärbrevet till hofrätterna den 11 februari 1847, angående vissa handlingars upptagande vid härads- och rådstufvurätter uti särskildt protokoll, för underlättande af kontrollen å charta sigillata, samt om andra hithörande bestämmelser meddelade föreskrifter blifvit, för så vidt de icke redan tillförene ersatts med andra stadganden, eller upphört att ega tillämplighet, med någon redaktionsförändring inryckte i författningsförslaget, få kollegierna, i likhet med komiterade, hemställa, att, i händelse komiterades förslag i ifrågavarande hänseende varder godkändt, hvad i berörda författningar är stadgadt måtte, till undvikande af all genom nyssnämnda olikhet i redaktionen möjligen uppkommande tvekan, förklaras hafva upphört att vara gällande.

Slutligen och med afseende å hvad komiterade yttrat i fråga om det nära sammanhanget mellan expeditionstaxan och stämpelförordningen, samt då, enligt hvad kollegierna hafva sig bekant, förslag till ny expeditionstaxa är under utarbetning, få kollegierna i underdånighet fästa Eders Kongl. Maj:ts nådiga uppmärksamhet derpå, att en blifvande förändrad affattning af expeditionstaxan, på sätt komiterade jemväl erinrat, tilläfventyrs kan påkalla ändring i vissa delar af det förslag till ny stämpelförordning, hvaröfver kollegierna nu haft att afgifva underdånigt utlåtande.

Remissakten återställes i underdånighet; och statskontoret och kammarrätten framhärda med djupaste vördnad, trohet och nit,

Stormäktigste, Allernådigste Konung!
Eders Kongl. Maj:ts

underdånigste, tropligtigste
tjenare och undersåtar:

O. F. AF SILLÉN. C. O. V. BURÉN.
AUG. HÄGGBLADH. B. A. EKSTRÖM. A. H. BIÖRKLUND. L. W. RIBEN.
Föredragande.

l. s.

C. Kinberg.

Stockholm den 8 december 1881.